

Nova Cançó, vella escola

Text > XAVIER CASTILLÓN

El rap gironí mai no havia conegut fins ara una proposta conceptualment tan agosarada com *Sinera*, el primer disc de Vinnie Kairos, un maresmenc instal·lat a Girona, on fa de dinamitzador cultural, a l'Estació Espai Jove, i investiga el potencial pedagògic i integrador del *hip-hop*. Vinnie Kairos marca la diferència des de les ressonàncies filosòfiques del seu àlies i la reafirma, sense pedanteria, amb un disc titulat com el món mític que Salvador Espriu va crear a partir dels seus records d'infància a Arenys de Mar, d'on és originari aquest *raper* atípic.

La *Sinera* de Vinnie Kairos neix d'un interessant plantejament: si els *rapers* i discjòqueis dels orígens del *hip-hop* (la «vella escola» sorgida d'alguns barris negres com ara Harlem i el Bronx) recitaven i creaven música nova a partir de vells discos de vinil de *soul* i *funk* que havien trobat a casa dels pares o

dels avis; a Catalunya, en un context social i musical ben diferent, el mateix tipus de recerca a les golfes familiars podria acabar amb uns quants vinils d'aquella Nova Cançó que va ser símbol de resistència. I és en la resistència i la protesta en què Vinnie Kairos veu el lligam més evident entre el *hip-hop* i la Nova Cançó, més enllà de les diferències estilístiques.

Després d'una «Intro» en què Kairos dispara fragments de cançons significatives de la música catalana de l'últim mig segle, des de Raimon fins a Rosalía, arriben sis temes propis creats a partir de diversos préstecs sonors, alguns de tan manipulats que són gairebé irreconeixibles: els acords de «Pols» d'El Petit de Cal Eril s'intueixen a «Lars von Trier», inspirada per la pel·lícula *Antichrist* del director danès i la seva reflexió sobre la mort, un tema cabdal en Espriu; «Vida» de Llach és l'epíleg de «Gota a gota», i

VINNIE KAIROS. *Sinera*.
Basement Records, 2020.

l'evocadora «Helena» de Serrat respira sota «Nasir». La presència d'Espriu és més evident a «381», el número del nínxol del poeta al cementiri d'Arenys/Sinera, i que acaba amb la veu d'Espriu mateix, en una intervenció al *Vostè pregunta* de TVE Catalunya.

ELS ATRAPASOMNIS. *Anem amunt!!!* U98 Music, 2020.

FRANCESC UBANELL. *Estones d'un home esbalaït*. Francesc Ubanell, 2020.

Somnis per a tothom

Text > XAVIER CASTILLÓN

Des de la Cellera de Ter i, més concretament, des del Pasteral, arriben Els Atrapasomnis, una altra aportació gironina de gran nivell a la nova edat d'or que viu la música infantil o familiar a Catalunya. Jordi Masferrer (veu) i Pau Boïgues (guitarra) formen l'eix compositiu que vertebrava aquesta formació, ampliable

a septet en directe, que enmig d'aquest any estrany ha llançat un raig d'optimisme en forma de llibre CD. *Anem amunt!!!* és un conte sobre un savi enamorat de la Lluna, però també un gran disc estilísticament molt variat i per a tots els públics, amb èxits potencials com ara «La Marieta Discoteca» i «Platja, riu, piscina».

Guitarra, pau i bellesa

Text > XAVIER CASTILLÓN

El guitarrista figuerenc Francesc Ubanell, que té una llarga trajectòria en el món del *jazz* i la formació musical, publica el seu primer àlbum en solitari, que defineix com «un disc molt fràgil», per degustar amb calma. *Estones d'un home esbalaït* és un treball instrumental en què la guitarra és la gran protagonista, acompanyada només d'alguns petits detalls de sintetitzador i percussió.

Són cinc composicions pròpies i dues adaptacions, les eternes «Both Sides Now» de Joni Mitchell i «Somewhere» de Bernstein i Sondheim per a *West Side Story*, que sumen un conjunt homogeni i transmeten pau i bellesa a tots els que ens sentim esbalaïts. Som tants...